

nima človek res izkustva. Takem klanju, je bolje, da ga ne izvrši, ker žival pretrpi silne muke, predno konča, in noben krščanski človek ne boče povročal živali nepotrebnih muk.

Mrtvo žival pusti par minut ležati na miru. Nato se prične čiščenje. Živali, od katerih hočemo imeti suho perje ali puh, se morejo oskubiti, dokler so še tople. Hladna kuretina se ne da več skubiti suha. Tako žival, gos ali raco, pustimo pred zakolom, da se okopa v čisti vodi, nato jo pa spravimo na suh čist prostor, najbolje na svežo slamo. Mrtvo žival obrišemo še s krpo, predno jo začnemo skubiti. — Perje se previdno izpuli ter spravlja v zato pripravljeno vrečico. Nekatere gospodinjice oskubijo celo žival kar suho, vendar tako čiščenje je zamudno.

Najlažje in najhitreje se vrši na sledeči način:

Stara kuretina se popari s kropom in obrača v vodi z drogom, da se na vse strani dobro omoči. Mlada kuretina, posebno piščanci, se ne smejo pokropati, ker se zaparijena koža olupi s perjem vred in meso ni okusno. Krop se zlije v škaf ali drugo primerno posodo. Nato se prvo noge pomočijo v krop, da se gorenja koža lahko odstrani. Pišče se prime za noge ter pomaka v vročo vodo, tako da je od vseh strani dobera namočena, ne sme se pa pustiti ležati v kropu. Poskusi se populiti nekaj peres na raznih krajih, in če se dajo rade izpuliti, je pišče dovolj zaparjeno. Sedaj za prvo potegni kožo z nog, nato pa primi z eno roko za nogo, z drugo pa začni pri kolenu po bedri navzgor skubiti perje. Potegni s palcem tik ob koži navzgor ter kar po vrsti izruj perje. Ne pusti ničesar za seboj. Čim natančneje se to dela, tem prej je delo končano in tem lepše je žival očiščena. Ko je bedra na zgornji strani do pod peroti očiščena, obrni ter oskubi še spodnjo stran do prsa. Na isti način očisti še drugo bedro, položi kuretino na hrbet, primi za rep, onipli prsa, počenši od repa čez vrat do glave, obrni ter očisti ravno-

tako hrbet. Nato šele odstrani perje na spodnji strani perotnic, nato na gorenji, izruj velika peresca perotnic in prav nazadnje šele peresa v repu.

Obara ali ajmoht iz kuretine.

Očiščena puranova glava se preseka na dvoje, vrat in perutnice pa na več koščkov. Vse to ter puranove jetrce in želodec, nadalje en košček svinjskega hrbtišča ali pa četrt kile borove govedine se pristavi z 2 litra hladne vode ter sledečimi začimbami k ognju: korenina peteršilja, za drobno jajce debe la zelena (opih) z zelenjem vred, eden srednje velik ostrgan in na štiri dele prerezan koren, 2 lorberjeva lista, 10 celih zrn popra, sol in malo muškato-vega cveta. Pusti vse počasi zavreti in kuhaj dve uri. Nato se napravi redko, srednjerjavno prežganje iz treh žlic moke in toliko masti, da se moka ne žge na suhem. Prežganje se previdno vsuje v juho, vse skupaj premeša, da se ne napravijo štrukelji ter pusti juho vreti počasi še pol ure. Med tem se jo lahko kisa z dobrim vinskim kisom ali za bolnike z limonovim sokom. Pusti se pa tudi lahko sladka — brez kis- sanja.

Koščke mesa polovi iz juhe ter daj v skledo, juho pa precedi na meso ter postavi na mizo s praženim rižem ali ocvrtim kruhom.

Lahko pa zakuhaš potem ko si juho že precedila, pač pa v lonec, par pesti prebrancev in opranega riža.

Še boljša je seveda obara, če se vzame cela na manjše kose razrezana — masna kokoška ali purica. Če ne zakuhaš riža, lahko postaviš obaro z vso zelenjavo vred na mizo. Vsak po svojem okusu!

Družinska profilka za leto 1931

s podobo Svete družine že dobiti vsepovsod. Segajte pridno po njej, ker je res nekaj prav praktičnega.

1350

Ocvrti kruh.

V primerni skledi raztepi z vilicami jajce ter obrosi s tem na male kocke zrezane žemljice ali kruh. Nato vsuj ta kruh v ponvo ali kastrolo na vročo mast ter pridno mešaj, d. se ne pripali (ne preveč masti). Za dve mali žemlji zadostuje eno jajce.

Božični kruh iz suhega sadja.

Skuhaj suhe jabolčne krljce, slive, hruške in breskve, ne preveč mehko. Hladne razreži na male pol orehovega jedrca velike koščke. Košice od sliv se veda odstrani. Ravnotako razreži oprane suhe fige iz venca. Od vsakega zrezanega sadja deni v skledo po pol litra ter dodaj še 2 do 3 pesti opranih rozin, ravnotoliko razpolovljenih oreh-ovih jedrc in lešnikov, eno malo žli-čko zmletega cimeta, pol žlice zml-eti- h nageljevih žbic, par žlic sladkorja (po okusu), par velikih žlic ruma ali slivovke, vse skupaj dobro premešaj, ter pusti stati na hladnem prostoru 24 ur.

Napravi iz eden in pol litra moke testo za kruh, prideni pa več kvasa kakor običajno, da potem lažje vshaja. Primešaj k testu dodobra (ali ne mesi sedaj preveč) sadno mešanico od poprejšnjega dne, oblikuj hlebček ali — štruco, pusti da močno vshaja ter pe- ci v vroči peči nekaj dalje časa kakor navaden pšeničen kruh.

Tak saden kruh je dober šele čez 3 do 4 dni, drži se pa prav okusen tudi dva tedna in še več.

NAŠA DRUŠTVA

Izobraževalno društvo v Krčevini priredi dne 26. decembra, na praznik sv. Štefana ob treh popoldne gledališko predstavo: »Obljube božjega Srca« v društvenem domu v Krčevini. Godba Katoliške omladine.

Marija Snežna. Dekliška Marijina družba pri Mariji Snežni priredi na Štefanovo igro »Tri se-

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pisme- ni papir, zavitki, računi, memoran- de, dopisnice, le- taki, opaki, barvo- tiski, vecbarvne razglednice in pri- poročilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši iz- peljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

in Maribor, Korčaka c. 5

strahovite udarce usode. Njuni duši, oproščeni zemeljskih spon in očiščeni vseh človeških slabosti in napak, uživata v sinjih višavah mir in blaženost.

Slovenski narod, kojemu sta pomagala, da bi prišel do svobode in samostojnosti, in ki je po dolgem času vendar dosegel zaželjeni cilj, blago- slavlja njun spomin, ki bo živel, dokler bo živel slovenski rod.

Slovesivo.

1. Erbhuldigungs Actus im Hertzogthum Steyer.
2. Evgenij Kumičič: Urota Zrinjsko-Frankopan- ska.
3. Dr. Fr. Krones: Aktenmässige Beiträge zur Geschichte des Tattenbachschen Processus.
4. Dr. Avguštin Stegenšek: Konjiška dekanija.
5. Jos. Mantuani: Peter Zrinjski in Fran Kristof Frankopan (DS. 1919).
6. v. Hammer-Purgstall: Die Gallerin auf der Riegersburg.

7. Janisch: Topografisch-statistisches Lexikon von Steiermark.

8. Dr. Gustav Puff: Marburger Taschenbuch für Geschichte, Landes- und Sagenkunde der Steiermark. III. Jahrgang 1859.

9. Dr. Proschko: Erasmus Tattenbach.

10. Dr. Josip Gruden: Zgodovina slovenskega naroda.

11. Maylat: Österr. Geschichte.

12. Josip Jurčič: Erazem Tattenbach — Bojim se te.

(Konec.)

Naša povest v prihodnjem letu:

Januš Golec: »Guzaj«.

stre«. Začetek ob 3. uri popoldan. Vsi vljudo vabljeni.

Kapela pri Radencih. Naše braino društvo priredi na Štefanovo, dne 26. decembra popoldne ob 17. (5.) uri v zdraviliški restavraciji pri g. Maršetu igro »Veriga«. Vsi prijatelji poštene zabave prijazno vabljeni.

Ptuj. Dekliška Marijina družba pri oo. minoritih je priredila dne 8. decembra v gledališču v Ptuj slavnostno akademijo. Polno natrpna gledališka dvorana je pričala veliko zanimanje za to prireditev. Zares diven prizor: »K materi« in deklamacija deklic »Tebi Marija« je kot uvod izredno učinkovala na občinstvo. Nežno in miho se je razlegel zbor deklet: »Ti moja Mati«. Gdč. M. Pihler je deklamiral: »Slavnostnemu dnevu« z gesto in izredno finim občutkom. Igra: »Marijin otrok« je ganila gledalce do solz. Slavnostni govor bi pa zaslužil poseben ponatis v našem časniku. Med odmori nas je zabaval tamburaški zbor gojencev minoritskega zavoda, ki je proizvajal milodoneče jugoslovanske pesmi v primernem taktu in s fineso. Da je ta prireditev tako lepo uspela, je zasluga č. g. minoritov, ki so za to zastavili vse svoje moči in se niso zbačili velike požrtvovalnosti, ki jo zahteva taka akademija. Bog vam plačaj!

Sv. Janž na Dravskem polju. Naše izobraževalno društvo je priredilo v nedeljo, dne 7. tega meseca v svojem domu prvi Miklavžev večer. Na sporedu sta bili dve burki, petje moškega in mešanega zbora, Miklavževa igra in obdarovanje. Naši šolarji se kar niso mogli načuditi, da jim je Miklavž prinesel toliko lepih daril. Pa tudi odrasle je marsikatero darilo presenetilo. Dne 8. decembra se je vršila v našem domu druga predstava, žaloigra »Mlinar in njegova hči«. Kakor vedno, je bil obisk tudi tokrat zelo lep. Igralci, ki so se s pogostimi prireditvami že zelo izurili, so rešili svoje vloge prav dobro. Posebno imejitelja glavnih ulog, Marica in Konrad sta gledalce kar presenetila. Ljudstvo je s pozornostjo sledilo dejanju in z navdušenjem ploskalo igralcem. Zanimivo je, da ima naše kmetstvo, posebno mladina, toliko razumevanja in čuta za lepo, globoko občuteno igro. Lepa igra je prava hrana za mlado dušo, ki hrepeni po duševnem ugodju. Zato naj bi izobraževalna društva skrbela, da bodo na svojih odrih predstavljala kmečkemu ljudstvu domače kmetijske igre, kajti le z lepimi igrami se bo naša mladina vzgajala. — Žal, da je med kmetstvo mladino dosti tudi takšnih, ki se nimajo razumevanja za lepe igre. To so navadno tisti, ki živijo v slabih družbah in dobivajo svojo duševno izobrazbo (če je sploh to izobrazba) le na ničvrednih veseliceh. Ko bomo tudi te spravili v poštena društva in jim dali prave izobrazbe, tedaj se le bo izginila iz kmetijske mladine tista divjost in sirovost, ki se še žal med njo nahaja.

Slov. Konjice. Katoliško izobraževalno društvo priredi na praznik sv. Štefana dne 26. t. m. ob treh popoldne v Društvenem domu v Konjicah veleznanimivo igro »Ben Hur«. Igra je posneta po slovitem Wallacevem romanu. Dejanje se vrši večinoma v Palestini in nas povede v čase Kristusovega rojstva. V nosilcu igre se razkriva ljubezen Judov do naroda in vere svojih očetov, proti Messali, predstavniku poganškega in ošabnega Rima. Težke žrtve prenaša njegova junaška duša, a zmaga. Ta zmaga zažari tem lepše, ko Ben-Hur doživi obenem uresničenje kopernenjske judovske ljudstva, prihoda Odrašenika in čudežno ozdravljenje svoje matere in sestre, žrtvi Messalove maščevalnosti. Pri igri nastopa do 40 oseb v slikovitih judovskih in rimskih nošah. Vsled pestre in obširne vsebine bo zagotovljeno mnogo notranjega užitka. Vabimo vse bližnje in okoličane, da izkoristijo priliko ter ne zamudijo res svojevrstnega gledališkega

ga komada. Priporoča se nakup vstopnic v predprodaji trgovca Valenčaka ter tudi točen prihod.

Vojnik. Tukajšnja Krekova družina vprizori na praznik sv. Štefana, dne 26. decembra tega leta igro v treh dejanjih: »Veriga«. Igra je pomembno delo pisatelja Finžgarja, zato se obeta občinstvu ta dan poseben užitek. Bog živi!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Katoliško prosvetno društvo pri Sv. Petru pod Sv. gorami priredi na Štefanovo, dne 26. decembra tega leta ob 3. uri popoldne v katoliškem prosvetnem domu krasno svetopisemsko igro v štirih dejanjih: »Skrivnostna sveta noč«. Prvo dejanje se vrši pred betlehemske vrati, drugo dejanje nas zapelje k pastircem pri čredi, tretje k prikazni angela in četrto v betlehemske hlevce. Vsi, ki vam je pri srcu skrivnost svete noči, ko se opeva najdražje in najblajše, kar posedaja svet: »Dete nam je rojeno...« — Pridite! Tako bodo vaši božični prazniki zares veseli in blagodejni. Kostimi so za to igro izposojeni iz Ljubljane. Bog živi!

DOPISI

Čukovec. V vasi Šegovi je nastal požar, kateri se je hitro razširil. Dokler je prispela požarna bramba iz Rasinja, je pogorelo šest hiš. Po velikem trudu gasilcev in vaščanov se je ogenj omejil, da ni segel dalje. Škoda je velika, tem večja, ker so kmetje slabo zavarovani. Oblasti so začele energično iskati krivca požara. — Ponesrečil se je Jožef Hariminec, ko je stopal z vlaka na postaji v Mušolinovcu. Padel je med odbojnike in se na njih zaustavil, viseč na tleh. Ko se je vial premaknil, so mu šla kolca preko prstov na nogi. Prepeljali so ga v čakovsko bolnico. — Veliko nezadovoljstvo je izzvala novica, da bo čakovska sodna ekspozitura ukinjena in da bo Čukovec z Medjimurjem prišel pod oblast varaždinskega okrožnega sodišča. Da bi se ta odločitev pravosodnega ministrstva ne izvršila, je odšla v Beograd deputacija, katero tvorijo župan g. Rudolf Kropček, svetovalec Mijo Grbinčar in Andrija Tkaličec ter odvetnik dr. Jerko Franetovič. Namen deputacije je, da se zopet obnovi okrožno sodišče, kakor je to bilo do leta 1880. Tega leta so ga namreč Madžari zaradi političnih namenov preselili v Veliko Kanižo. Po svetovni vojni sta prišla sreza Čukovec in Prelog pod teritorialno oblast somborskega okrožnega sodišča. Zaradi velike oddaljenosti Sombora od Medjimurja je ministrstvo pravosodja ustanovilo v Čakovcu ekspozituro. V slučaju, da se prošnji deputacije ugodijo, se zavezuje čakovska občina zgraditi še eno nadstropje na poslopje, v katerem se sedaj nahaja ekspozitura, in napravo modernih higijskih naprav.

Razvanje pri Mariboru. Občina Pivola je poslala banski upravi v Ljubljani vlogo, s katero prošijo posamezniki za prežolanje 9 hiš iz šolskega okoliša Hoče v šolski okoliš Razvanje. Za enako prežolanje je prosila tudi občina Pohorje. Občinski odbor občine Razvanje, kakor tudi krajevni šolski odbor razvanjski se je izrekel za prežolanje, odnosno ugoditev prošnje občine Pivola in Pohorje. — Napeljava električne razsvetljave v šolskem poslopju je dovršena. — Nove hišne številke so dobili naši domovi vse enake in v državnih barvah.

Pekre. Prostovoljno gasilno društvo Pekre priredi dne 31. decembra tega leta v gostilni gospoda Tomše v Pekrah Silvestrov večer s srečlovom ter drugimi različnim zabavami. Sodelujejo tudi pevsko društvo. Ker je čisti dobiček namenjen za odplačilo avtomobila, vas vljudo vabi odbor

Slovenjgradec. Pretekli petek zjutraj je v tukajšnji javni bolnici umrl gospod Lovro Potočnik, krojač in posestnik v Slovenjgradu. Rajni je bil rojen dne 24. januarja 1879 v Djekšah na Koroškem, od koder se je po nesrečnem plebiscitu kot zavežen Slovenec moral umakniti v Slovenjgradec. Bil je pravi krščanski mož in veren katoličan, večletni naročnik »Slov. Gospodarja« in drugih krščanskih listov, odbornik v bivšem občinskem odboru, blagajnik Obrtnega društva in odbornik zadruge krojačev in čevljarjev v Slovenjgradu. Bil je tudi zelo markantna oseba vse duhovščini bližnje in daljše okolice dobro znan. Kako priljubljen je rajni je rajni Potočnik bil, je pokazal njegov pogreb, ki se je vršil v nedeljo dne 14. t. m., ob treh popoldne izpred mrtvašnice javne bolnice na mestno pokopališče. Že davno pred tretjo uro se je na dvorišču bolnice nabralo na stotine ljudi iz mesta in okolice, ki so rajnika spremljali v dolgem sprevodu na njegovi zadnji poti. Zlasti mnogo je bilo trgovcev in vsi obrtniki. Sprevod je vodil v spremstvu treh gospodov duhovnikov mestni župnik vlč. gospod Čížek. Pri odprtem grobu se je v krasnih besedah poslovil od pokojnika vlč. gospod Kotnik, župnik iz Podgorja in velik prijatelj pokojnikov, ter gospo Ivan Kasel za Obrtno društvo in obe zadruge. Pokojnik zapušta ženo in 3 nepreskrbljene sinove. Prefresljivo je bilo videti in slišati najmlajšega okrog šestletnega sinčka Tončka, ki je v sprevodu, na grob in domov grede tako miho jokal za svojim ljubim atekom, da se je vsakemu moglo storiti hudo pri srcu, ko je videl in slišal to malo siroto. Pooknjiku blag spomin!

Šmiklavž pri Slovenjgradu. Hud miraz, ki je sredi novembra tega leta pritisnil, je imel zelo posledico, da so pri nas otroci v velikem številu oboleli na ošpicah. Posebno večji šolski otroci so zapadli tej bolezni. Bolezen se je pa polagoma razširila tudi na majhne otroke, ki še ne obiskujejo šole. Zahtevala je pa ta bolezen že tri smrtne žrtve. Tako je umrla tukajša, uglednemu posestniku Andreju Čus, po domače Kodru njegova najmlajša hčerka, ravno tako čevljarju Meturju hčerka; umrl pa je tudi ednajst let star šolski učenec Franc Mirkec, po domače Mostnarjev. Žalostnim staršem naše sožalje. — Dne 3. decembra tega leta je umrl pri nas tudi najstarejši mož v naši župniji, gostač Luka Stumpf v visoki starosti 90 let. Naj počiva v miru!

Ribnica na Pohorju. Z mesecem novembrom se je zaključil pri nas trimesečni gospodinjjski tečaj. Obiskovalo ga je 21 naših deklet ter se trudilo usposobiti se za podkrepitev umekega in gospodinjjskega napredka po naših hišah ter tako dati našemu gospodinjstvu nov preporod. Prav tako, naš kmetjski stan naj živi, saj njegov je posihmal — po besedah našega nesmrtnega poeta S. Gregorčiča — vstajenja dan. Dasi tudi smo z letino, kakor smo že zadnjič povedali, že precej zadovoljni, navzlic temu pa tudi nas dušijo težki časi. Razne dajatve rastejo, a cene kmetijskim proizvodom padajo, kar povzroča denarno stisko pri kmetu in delavcu. Lesno blago se ustavlja, ker pa denar mora biti, je primoran naš kmet vnovčiti svoj les za kakoršnokoli ceno. Ker je naše Pohorje s svojimi njivami in travniki zelo omejeno, nimamo razen lesa itak skoro ničesar prodati. Če pa je tu in tam vendarle odvisnih kakšnih par volov, ni kupcev; na naših sejnih vlna zadnje čase sploh takšno mrtvilo, da je škoda živino tjekaj zaman mučiti. Ta gospodarska kriza umevno ni brez kvarljivega vpliva tudi na delavstvo. Ni več tako enostavno dobiti našim delavcem dovolj dela, kakor je to šlo zadnja leta. Nič boljših časov ne preživljajo tudi naši obrtniki. Iz tega ravno je razvidno, kaj je vreden v državi kmetjski stan, razvidno, da je kmet res takorekoč krušni oče vseh stanov. — Precej naših delavcev je bilo občutno prizadetih